

بوی عود نمی آمد

فاطمه فرهادی

بهورز خانه بهداشت آسیاس
دانشگاه علوم پزشکی شیراز

هیچکس به صدای سوت فوتبال بچه‌های کوچ‌نخندید...
و همه در همه بازار روزگار گم بودند.

بهمن ماه ۱۳۹۸ به جز شور بهمن هرساله کشور ما،
جهان زمزمه بیماری عجیبی را شنید. «کووید ۱۹» نامش
را بیماری جدایی می‌گذارم. درد فراق، دردی عجیب که
به با هم بودنمان حسادت کرد، به صدای ذوق کودکان در
کوچه حسادت کرد.

دردی که همه را خانه نشین کرد.
دیگر صدای پای رهگذران پرشتاب نمی‌آمد...
زمستان تمام شد و بهار پشت در خانه‌ها ماند.
نه شوری نه شوقی، جهان در سردی و دل‌مردگی فرورفت
بوی عود نمی‌آمد، خرید ماهی‌گلی و سبزه عید به فراموشی
رفت.

دید و بازدیدها منع شد و نشستن پای سماور مادر بزرگ
تا ابد خاطره شد چرا که کووید، مادر بزرگ را میهمان
بهشت کرده بود.

تنها روزنه امید پایان هفته و پایان بیماری بود.
اما روزها و هفته‌ها و ماه‌ها گذشت و بیماری بیش از
پیش بر تن خسته شهرمان چنگ انداخت و برگ ریزان
کم کم دوستانمان کم شدند و به آغوش آسمان رفتند...
اکنون که یک سال از این مرض منحوس گذشته شاید
با خود بیشتر فکر کنیم و قدر روزهای قشنگ گذشته و
آدم‌های مهربان اطرافمان را بدانیم.

شاید دلتنگ صدای سوت فوتبال بچه‌ها شویم.
شاید دلتنگ شلوغی بازار و صدای ماهی فروش شب
عید شویم...

شاید این بیماری آمد تا به ما قدرشناسی بیاموزد.
مهربانی بیاموزد...

دست در دست هم نمی‌دهیم... دست‌ها را باز می‌کنیم
و دل‌ها را به هم نزدیک می‌کنیم و قلب‌ها را گره می‌زنیم
و از پشت ماسک‌ها فریاد می‌زنیم سلامتی من در
سلامتی توست.

باشد که به زودی جشن سلامتی و پایان این بیماری را
به تماشا بنشینیم.

بوی عود، عطر سوسن و رایحه ادکلن تند جوانان، مجلس
را پرشورتر از همیشه کرده بود. نوروز بود و همگی غرق
شادی، روزهای رویایی، زیبایی‌های جهان بیش از هرسال
جلوه گر بود بعد از چند سال خشکسالی بارندگی زیبا،
زمین را هم مغرور کرده بود چه رسد به آدم‌هایش.

بهار و تابستان و پاییز زیبا با همه بچه‌ها در کوچه‌ها
و چهچه پرندگان، آب بازی در پارک‌های شلوغ، غروب
خانه پدری، چای و پای سیب مادرگذشت.

و اما آدمیان بیش از پیش به خود مشغول و مغرور
هیچ کس صدای ناله کودک گرسنه همسایه را نشنید...
خانه‌سالمدان با چشمانی ناامید اما منتظر مهمانی نداشت.
هیچ کس قدر همان ثانیه‌های سر نهادن روی زانوی مادر
را ندانست...

هیچکس صدای پای آب را در میان سبزه‌های بوستان
محل نشنید.

به این موضوع امتیاز دهید (۱۰۰تا). کد موضوع ۱۰۹۳۳ پیامک ۰۳۰۰۷۲۷۳۱۰۰۰۱. نحوه امتیازدهی: امتیاز - شماره مقاله. مثال: اگر امتیاز شما ۸۰ باشد (۱۰۹۳۳ - ۸۰)